

22 فبروری 2020

داکتر سید عبدالله کاظم

"آزموده را باز آزمودن خطاست"

قبل از آنکه سخنی از خود بگویم، از خواننده عزیز می‌خواهم نخست متن این نوشته را که بتاريخ 3 حوت 1398 (21 فبروری 2020) به حیث سرمقاله روزنامه وزین هشت صبح زیر نام "زنگ اول" و تحت عنوان "بحران انتخاباتی با میانجی‌گری حل میشود" به نشر رسیده است، به دقت مطالعه و در اخیر به عرایض اینجانب در زمینه توجه فرمایند:

آغاز مقاله روزنامه هشت صبح:

بحران انتخاباتی با میانجی‌گری حل میشود

«در وضعیتی که طالبان و امریکا در مورد «کاهش قابل ملاحظه‌ی خشونت» به توافق رسیده‌اند و قرار است آن را اجرایی کنند، تنش سیاسی در کابل اوج گرفته است. دیروز آقایان خلیلی و محقق، سیاستمداران متحد داکتر عبدالله، در کابل هم‌آیسی برگزار کردند و نتایج انتخابات ریاست جمهوری را نامشروع و غیرقابل قبول خواندند. جنرال دوستم هم در شمال مشغول رجزخوانی و بسیج هوادارانش است. نگرانی عمده در حال حاضر این است که هم‌زمان با عملی شدن طرح کاهش خشونت با طالبان، تنش و حتا خشونت سیاسی در درون حوزه‌ی جمهوری شکل بگیرد. خطر رویارویی و تقابل در حوزه‌ی جمهوری در حال حاضر بیش‌تر از هر وقت دیگر است. رویای حامیان طالبان هم فروپاشی نظم جمهوری کنونی از درون است. آنان می‌خواهند نظم جمهوری از درون بپاشند تا به روی ویرانه‌های آن جشن برپا کنند.

طالبان و حامیان آن نتوانستند با زور به عمر نظم جمهوری پایان دهند، ولی حالا تقابل و رویارویی سیاسی که در پی اعلام نتایج نهایی انتخابات ریاست جمهوری به وجود آمده است، حیات نظم جمهوری را تهدید می‌کند. به نظر می‌رسد تلاش‌هایی که هدف از آن میانجی‌گری بین طرف‌ها است، تا کنون به نتیجه‌ی ملموس نرسیده است. حتا روشن نیست تلاش‌هایی که برای میانجی‌گری آغاز شده بود، ادامه دارد یا متوقف شده است. واقعیت این است که میانجی‌گری و توافق میان طرف‌ها در حال حاضر بیش‌تر از هر وقت دیگر دشوار است. در سال ۲۰۱۴ جان کری، وزیر خارجه‌ی وقت امریکا، به کابل آمد و بحران انتخاباتی را میانجی‌گری کرد. آقای کری از نفوذ گسترده و قابل توجه برخوردار بود. او در سال ۲۰۰۹ هم بحران انتخاباتی را به نحوی حل کرده بود. این بار اما هیچ مقام ارشد دولت امریکا علاقه نگرفته است که به کابل بیاید. عده‌ای به این باور اند که در سال ۲۰۱۴ موافقت‌نامه‌ی امنیتی و دفاعی افغانستان با امریکا در حال تعلیق بود و واشنگتن لازم می‌دید که بحران انتخاباتی را مدیریت کند تا آن موافقت‌نامه امضا شود. این بار هم توافق پایان جنگ امریکا با طالبان در آستانه‌ی نهایی شدن است و اگر ایالات متحده علاقه‌ی جدی به حل سیاسی جنگ افغانستان داشته باشد، لازم است که در بحران به میان آمده در حوزه‌ی جمهوری، میانجی‌گری کند.

د پانو شمیره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلېکنډي د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په څیر و لولئ

حوزه‌ی نظم جمهوری به یک رییس دولت قابل قبول به همه‌ی نیروها و یک پارچه‌گی سیاسی نیاز دارد. در نبود یک رییس‌جمهور مورد قبول همه و هم‌بسته‌گی لازم سیاسی، هیأت مشترک از جمهوری اسلامی برای مذاکره با طالبان شکل نمی‌گیرد. تمام نشانه‌ها حاکی از آن است که ایالات متحده خواستار حل سیاسی جنگ افغانستان است، بنابراین ایجاب می‌کند که واشنگتن بحران انتخاباتی را میانجی‌گری کند. واشنگتن از طریق متحدان منطقه‌ای خودش هم می‌تواند بحران را میانجی‌گری کند. سیاستمداران وطنی می‌دانند که یک تیم نمی‌تواند به تنهایی حکومت کند. این سیاستمداران همچنان می‌دانند که تسخیر ارگ با روش‌های نامتعارف مثل بسیج موج‌های انسانی هم ناممکن است و جهان آن را نمی‌پذیرد. جان کری در سال ۲۰۱۴ با همین دو پیام به کابل آمده بود. حکومت وحدت ملی یک تجربه‌ی کامیاب نبود، اما از تقابل بیش‌تر و فروپاشی سیاسی کابل جلوگیری کرد. این بار هم لازم است که به یک شکل دیگر بحران سیاسی برآمده از دل انتخابات ریاست جمهوری راه حل پیدا کند تا زمینه برای اشتراک هیأت جمهوری اسلامی افغانستان در مذاکره با گروه طالبان فراهم شود.

سیاستمداران افغانستان هم باید منافع کشور را در اولویت قرار دهند و آجندای سیاسی خود را قسمی تنظیم کنند که منافع جمعی و عمومی در آن صدمه نبیند. برگزاری انتخابات با حداقل نقص و تقلب در افغانستان انتظار ریالستیک نیست. در کنار آن حذف تمام نیروهای سیاسی و حتا یک تیم، هم ممکن است و مشکلات کلانی برای کشور بیافریند. این واقعیت‌ها ایجاب می‌کند که نامزدان انتخابات ریاست جمهوری از میانجی‌گری کشورهای حامی افغانستان استقبال کنند.» (پایان مقاله هشت صبح)

اینک نظر اینجانب:

وقتی این نوشته را خواندم، تعجب کردم که روزنامه وزین هشت صبح چگونه ب فکر تکرار مصیبت 2014 افتاده و سخن از وساطت و میانجی‌گری بین رئیس‌جمهور غنی و مخالفانش را در میان کشیده و به یکبارگی فراموش کرده است که تشکیل حکومت وحدت ملی چه بحران عمیق را در اداره کشور مصیبت‌ها را برای وطن و مردم بار آورد و کشمکش‌های قدرت را دامن زد و در عین زمان جناح بندیها و افتراق را در کشور به شدت تقویه نمود. آیا باز هم با این پیشنهاد می‌خواهند بار دیگر سرنوشت کشور را به تار خام ببندند و پنج سال دیگر را که شاید آخرین دوره امیدها بسوی آرامش و ثبات محسوب شود، بار دیگر دستخوش هوسبازی‌های تشنگان قدرت سازند.

سرمه آزموده را آزمودن خطاست و دوره تلخ پنج سال گذشته را تکرار کردن، در واقع افغانستان را در سرایشیب سقوط قرار دادن خواهد بود. اختلافات بین کسانیکه حالا دور داکتر عبدالله حلقه زده اند و میکوشند او را به بام بالا کنند و زینه از زیر پایش دور نمایند، اظهر من الشمس است.

تجمع آنها به دور داکتر عبدالله نه از روی پلاتفورم مشترک و نه از روی صداقت با تیم همگرایی و نه برای حل مشکلات وطن است، بلکه آنها میکوشند در برابر اشرف غنی یک جبهه را تشکیل دهند و با تهدید و ارباب تلاش دارند تا به هر شکل که شده خود را در قدرت شریک سازند و آنرا به حیث میراث به فرزندان خود انتقال دهند، چنانچه ما شاهد همین تلاشها در این دو سه سال اخیر بوده ایم. واقعیت آنست، تا زمانیکه این مفسدان جاه طلب در قدرت شریک و فعال باشند، مردم افغانستان آب آرام نخواهند نوشید و روزی را به آرامی سپری نخواهند کرد.

د پانو شمیره: له 2 تر 3

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پټه له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله لیکنه له رالیرلو مخکي په خیر و لولی

نگاهی به اطرافیان سیاسی داکتر عبدالله بیندازید و برای یک لحظه به گذشته و حال آنها فکر کنید، آنوقت با موجودیت این گروه نا متجانس فکری میتوان آینده تاریک وطن و مردم را تصور کرد. اگر آنها وحدت نظر و عمل میداشتند، میتوانستند از همان آغاز با معرفی یک کاندید واحد و مشترک در انتخابات ریاست جمهوری به پیروزی دست یابند. اما طوریکه باریار طی چندین ماه باهم مجلس کردند، موفق نشدند که به تفاهم برسند، زیرا هریک برای خود اجندای متفاوت داشت. اکنون چگونه میتوان این معجون مرکب را روی کدام معیار در قدرت شریک ساخت؟ آیا باز هم سهمیه ها برای هریک تعیین کرد و وزارتها، سفارتها و خلاصه تمام ادارت دولت را بین آنها تقسیم نمود و یک دولت گاو - شتر - پلنگ را تشکیل داد؟ عاقبت با این نوع پیشنهادها به خیر!

د پانو شمیره: له 3 تر 3

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنی د لیکنیزی بنی پازوالی د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرو مخکې په خیر و لولئ